

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

5. Quintum documentum, quod hæc & alia auxilia gratiæ specialia Deus non cōfert pro ratione vsus liberi arbitrii præuisi aut futuri, nec ad illos omnes Euangelij prædicatores mittit quos ad fidem conuertendos præuidit, sed salutis media pro suo solo beneplacito disponit: quod idem ex his verbis docet Molina q. 23. art. 4. & 5. disp. 1. membro 4. & S. Augustinus in libro de bono perseuerantiæ, cap. 9.
6. Sextum documentum, quod ex loco conuincitur certa futurorum etiam liberè contingentium in Deo prouidentia, & electorum quidem prædestinatio atque electio gratuita, reproborum verò reiectio iusta: quod in eodem vide Molina q. 14. art. 13. disput. 49. Postremò documentum, quod isti Tyrrij & Sidonij reuera fuissent conuertendi (vt Christus discretè dicit) si virtutes ibi factæ fuissent, nec propter defectum efficaciæ gratiæ (quæ per illa miracula fuisset efficax, propter liberi arbitrii consensum quem illa miracula cum auxiliis gratiæ indubiè elicuissent, vt Christus docet) sed propter defectum miraculorum, & aliorum mediorum, quæ iustè Deus illis subtraxit; alia tamen multa illis faciens quæ eos promouebat ad salutem (ait in hunc locum Corn. Iansenius) non fuisse conuersos: de quo etiam vide Molinam q. & art. citatis disput. 38. pag. 239.

21. *Olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent.*

Atrudit hunc locum Caluinus, quia manifestè videbat ex eo conuinci, non in sola vitæ mutatione & resipiscencia, quam ille totam pœnitentiæ rationem esse vult, sed in operibus quoque pœnalibus pœnitentiam propriè versari. Ait igitur, vt textum penitus peruertat. *Pœnitentia hic ad externis signis describitur, quorum tunc solènis usus erat in Ecclesia Dei, non quod in hanc partem insistat Christus, sed quia se ad vulgè captum inflectit.* Vult bonus Caluinus pœnitentiam hic à Christo describi, non qualis esse debeat, sed qualis tunc in more illius populi erat; nec hanc pœnitentiæ formam à Christo vel vrgeri vel commendari, sed tantum quid fieri soleat, historicè commemorari. Denique nō ipsam pœnitentiam, sed signa quædam eius externa notari. Hæ sunt Caluini speculationes, vt cilicium à suis humeris auertat, & omnè pœnale opus à pœnitentiæ ratione remoueat. Cæterum pœnitentiam hic describi non à loci illius consuetudine, nec ab eo quod solet fieri, sed ab ipsa eius natura, & ab eo quod debet fieri

*Pœnitentia
altus
pœnalu.*

fieri, perpetua in Ecclesia Catholica praxis ostendit, quæ suos pœnitentes huiusmodi operibus pœnalibus exercuit: de quo lege Cyprianum serm. 5. de lapsis, & lib. 3. epist. 16. August. hom. 50. cap. 15. & in Enchirid. cap. 70. Gregor. M. hom. 34. in Euang. & Curæ pastor. part. 3. admonit. 31. Theodoretum in epitome diuinorum decret. cap. de pœnitent. Chrysof. hom. 22. ad pop. Ant. Neque verò opera pœnalia signa tantum externa sunt, sed proprii fructus, operaque propria pœnitentiæ. Sic enim ad huiusmodi exhortans Ioan. Baptista dixit. *Facite fructus dignos pœnitentiæ*, quales fecerunt Niniuitæ, Ionæ 3. *Et vidit Deus opera eorum, &c.* quales fecit Dauid, *laborans in gemitu suo, & lauans per singulas noctes lectum suum.* Addit adhuc Calvinus. *Scimus non exigere pœnitentiã a fidelibus tantum ad paucos dies, sed ut se in ea meditanda assidue vsque ad mortem exercent.* Atqui non necesse est quotidie sacco vestiri & cinere. Hæc ille, non distinguens quotidianam iustorum pœnitentiã (quæ in perpetua supplicationis humilitate subitur, vt scribit August.) ab alia ex magnis peccatis resurgentiũ laboriosa vel etiam solenni pœnitentiã, vt à Patribus vocatur atque distinguitur: ab August. maximè homilia 27. ex 50. & homil. 50. cap. 9. de Symbolo ad Catech. lib. 1. cap. 6. & Epistol. 504. Origen. homil. 3. super Leuiticũ. Quemadmodũ igitur quidã hodie hæretici propter perpetuum Dei cultum ad quem omnes tenentur, nullos volunt esse speciales dies festos ad eum destinatos: sic hic Calvinus propter quotidianam omnium etiam in hac vita iustorum pœnitentiã, grauiorem illam & magnis peccatoribus necessariã, qualem hic Christus describit, eludere vult. Subiungit nihilominus, *exteriorem istam pœnitentiæ professionem in sacco & cinere, tunc locum habere, quum ex graui aliqua defectione ad Deum se homines conuertunt.* Quibus in verbis videre potuit, quæ de pœnitentiã quotidiana prius excepit, nihil prorsus ad locum præsentem facere. Sed ambiguus & vafer hæreticus nec tacere potuit quod liquida rei veritas illi extorsit, nec dicere tamen voluit quod tota veritas dicendum postulauit, aut à suis inspergendis fallaciis ac venenis abstinere. Pessimè quippe illum hic locus habuit vbi pœnitentiã describitur, non in sola vitæ mutatione aut qualibet anteactæ vitæ displicentiã, sed in cilicio & cinere, id est, in graui & luctuosa & laboriosa pro peccatis satisfactione, durissque & acerbis pœnitentiæ fructibus.

Luc. 3.

Psalm. 60.

Homil. 27.
ex 50. &
hom. 50.
c. 4. & 6.
de Ciuit.
Dei lib. 22.
cap. 23. &
epist. 108.

Caluini va
frictus.